

Ο κτιριακός ογκός ως πλήρες αλλά και ο υπαίθριος – ακαλυπτος χώρος του οικοπέδου, συνθετονται αρχιτεκτονικά με τρόπο ώστε η ενεργεια τους να μηδενίζεται. Είναι το θετικό [+] και το αρνητικό [-]. Το κτίριο, σχήματος Γ σε κατοψη, τοποθετείται κατά μήκος του οικοπέδου, με τρόπο ώστε να δημιουργει μέσω του ακτιστου έναν εσωτερικο χώρο υπαίθριας διαβίωσης. Το κενο που μενει αποκτα ενεργο ρολο στον σχεδιασμο. Στον χώρο αυτόν αναφέρονται – κατευθυνονται ολοι οι εσωτερικοι χώροι του κτιριου, ειτε αμεσα με τα ανοιγματα τους, ειτε εμμεσα, μέσω των διαδρομων συνδεσης. Η πισίνα τοποθετημένη στο οριο του οικοπέδου, ορίζει ως υγρο στοιχειο, τον υπαίθριο χώρο, και λειτουργει μαζί με αυτόν. Ο επιμηκης αξονας του κτιριακου ογκου, είναι χαμηλοτερος τμηματικά κατά έναν οροφο από τον άλλο (παράλληλο προς τον δρομο) και με τα κενά – υπαίθριους χώρους στα καταλληλα σημεια, επιτρεπει τον φυσικο φωτισμο και την “εισοδο” του ηλιακου φωτος από τον Νοτο προς την εσωτερικη αυλη, και την πισίνα.

Η ανάγκη εισχώρησης του ηλιακού φωτος, αλλά και το τραπεζοειδες σχημα του οικοπέδου, οδηγησαν στις λοξες αποτιμησεις του κτιριακου ογκου. Με βασικους συνθετικους αξονες την εκμεταλευση του φωτος και την ιδιωτικοτητα, το κτιριακο πρισμα επεξεργαστηκε, οσον αφορα το πλασιμο των ογκων και την επεξεργασια των οψεων. Ο εσωτερικος χώρος επεκτεινεται οπτικά, με τα μεγαλα ανοιγματα προς τον εσωτερικο υπαίθριο χώρο. Αντιθετως, τα ανοιγματα στις άλλες πλευρες του κτιριου, είναι σαφως λιγοτερα και μικροτερα. Αναλογα εχει επεξεργαστει και ο φλοιος του κτιριου, ώστε με την ξυλινη επενδυση που κυριαρχει στην εσωτερικη αυλη, να δημιουργειται μια ατμοσφαιρα, περισσοτερο οικεια στην καθημερινη διαβίωση.

Το κενο δεν αποτελεί πλέον τον “αρνητικό” χώρο, το ακτιστο. Αποκτα την δικη του συνειδηση, εχει την δικη του οψη, συνδιαλεγεται με το κτισμενο, τον χώρο καθημερινης διαβίωσης, το “θετικό”. Το κενο με το πλήρες αλλαζουν συνεχως ρολους, το θετικό γινεται αρνητικό, και αντιστροφα, σε ένα εννιαια επεξεργασμενο αρχιτεκτονικά, συνολο.

